

УДК 378: 37,091.12

Ладонько Людмила Степанівна,
доктор економічних наук, професор,
професор кафедри мистецьких дисциплін,
Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка

СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Зацікавленість професією менеджер соціокультурної діяльності актуалізувалася в останні роки у зв'язку із підвищенням ролі культури та мистецтва у житті людини та суспільства, появою нових технологій у даній сфері, розвитком та комерціалізацією креативних індустрій в світі та в Україні.

Характеризуючи вектор змін, що наразі відбувається в соціокультурній сфері, потрібно відмітити наступні очевидні тенденції:

– розширення предметного поля діяльності керівників, тобто вихід їх компетенцій за межі суто мистецької діяльності та культурної сфери. Якщо раніше вона представляла собою деякі культурні інституції, такі як театри, музеї чи картинні галереї, то зараз культурна сфера - це сфера духовного життя людей, пов'язана з їхньою освітою, вихованням, інтелектуально-культурним розвитком; простір для створення нових культурних сенсів, практик, технік;

– звернення та підтримка високопрофесійної культурної творчості, яка забезпечує якісний рівень національної культури, незалежно від політичної чи комерційної кон'юнктури;

– розвиток недержавних некомерційних та комерційних секторів у сфері культури та креативних індустрій як громадських інституцій (приватні театри, виставкові центри, клуби, видавництва, об'єднання незалежних митців тощо).

Як наслідок, у суспільстві формується потреба у професійних управлінцях: менеджерах соціокультурної діяльності, які розуміють

особливості функціонування конкретних культурних ринків, володіють сучасними знаннями щодо інноваційних технологій та механізмів управління соціокультурною сферою.

Сьогодні висуваються якісно нові вимоги до професійної та освітньої компетентності управлінця соціокультурної сфери, а саме: синтез особистої самореалізації з професійною, удосконалення професійної освіти та навчання, необхідність знань в галузі економіки та права, основ менеджменту та управління персоналом. Щодо особистісних характеристик сучасного менеджера соціокультурної діяльності, то він повинен бути креативним, відповідальним, емоційно стриманим, стресостійким, безкорисливим організатором, високоморальною людиною, що постійно підвищує свій культурний рівень.

Формування цих якісних характеристик, власне, є елементом механізму становлення освітнього потенціалу фахівця у сфері соціокультурного менеджменту. Саме на формування таких професійних компетенцій і спрямовані освітньо-професійні програми підготовки здобувачів бакалаврату та магістратури за спеціальністю 028 Менеджмент соціокультурної діяльності галузі знань 02 Культура і мистецтво, зокрема Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г. Шевченка.

Забезпечення відповідності змісту та якості професійної підготовки менеджерів соціокультурної діяльності сучасним вимогам передбачає задіяння всього комплексу освітніх технологій, особливе місце серед яких має належати інтерактивним освітнім методикам, оскільки в їх межах здобувачі освіти можуть вільно висловлювати свою позицію, об'єктивно оцінювати сприйняття їхніх позицій і точки зору викладачів та колег по навчанню, вивільняти свої здібності до саморефлексії та саморегуляції, активно включатися в дієвий та особистісно орієнтований навчально-освітній процес. На сьогодні у вищій школі переважно використовують такі інтерактивні методи: тренінги, ситуаційні задачі, майстер-класи, відео-конференції, тестування, кейс-методи, ігрове навчання, круглі столи,

мультимедійні лекції та практичні заняття, електронні навчальні видання, дебати, фокус-групи, ділові і рольові ігри, навчальні групові дискусії [1, с.142] .

Саме інтерактивність дозволяє змоделювати імітаційні професійні ситуації, вирішення яких сприяє розвитку у майбутніх менеджерів соціокультурної діяльності значущих компетенцій, створенню творчого клімату в студентському середовищі, здійсненню креативної практичної підготовки. У зв'язку з цим у ході проведення практичних занять доцільним є використовувати ділові ігри, розбір кейсів, веб-квести, симуляції, які мають значний потенціал формування не тільки знаннєвої, а й дієвої складової професійних компетенцій, відповідних ціннісних установок та професійно значущих якостей.

Використання інтерактивних методів спонукає також і викладача до творчого пошуку, самовдосконалення, професійного росту та розвитку. В процесі освоєння та застосування тієї чи іншої інтерактивної технології, викладач стає організатором навчально-пізнавальної, самостійної, комунікативної, творчої та креативної діяльності здобувачів освіти; у нього з'являються можливості для вдосконалення процесу навчання, розвитку професійних компетенцій та цілісного розвитку особистості здобувачів освіти [2, с. 44] .

Список використаних джерел

1. Остапчук Д., Мирончук Н.М. Інтерактивні методи навчання у вищих навчальних закладах. Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном : збірник наукових праць. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 140-143.

2. Гула Л. Впровадження інтерактивних технологій у вищих навчальних закладах. ЛОГОС: Збірник наукових праць, 2019. Т.5. С.41–45. URL: <https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/5968/1/впровадження.pdf>